

מהימים של "אור וחיות
נפשנו" עוברים היישר לימים
שבהם אור הנפש הפך ללפיד
אור גשמי אשר דלק שמונה
ימים. הרוחניות נתנה את
אותותיה בדבר המסמל
לפעמים דווקא את משמני
ושומני הגשמיות. ובשמן גשמי
זה האירה ה"אש של מעלה"

כביאורו הידוע של הרבי

אור וחיות נפשנו

הידוע של הרבי.
הכח הרוחני של ה"צדיקים" ה"טהורים"
ו"עוסקי תורתך", הפך בימי החנוכה לעוצמה
שהביסה גם את ה"רבים" וה"גיבורים". מי שבימי
אפלה וחושך, מול גילולי מלכות יוון הרשעה, ידע
להכריז "מי לה' אלי" – הוא זה שגם ניצח בחרבו
ובקשתו, בחילו ובצבאו.
י"ט כסלו מסמל את העוצמה הרוחנית האדירה
של עמקי מעיינות פנימיות התורה, שאין איש מסוגל
לטמא אותה או לעמעם את עוצמתה גם בתקופות
הקשות ביותר. וממנו עוברים לחג החנוכה, שמתרגם
את אש האמונה לנצחון גשמי ופיזי, בעולם הזה
למטה מעשרה טפחים.
ולאחר שמונה ימים שהדבר הזה מחלחל בכל
הספירות ונבכי הנפש, מגיע גם "בית המשפט
הפדרלי" למסקנה אשר "דידן – דהספרים – נצח",
וכי הרבי והספרים שייכים לחסידים.

וכאילו כדי להשלים את התמונה, מגיע סיום
הרמב"ם, בעיצומם של ימי החנוכה ובפתיחת החודש
העשירי, ואומר כולו כמיהה אדירה לימים הנפלאים
אשר "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".
– ומלאה הארץ התוועדויות של ימי הסגולה
והאור, המחברים דורות וזמנים, מקרבים רחוקים
ומאחדים קרובים.
אכן, לא מהתבוננות בעיתונים השחורים, אלא
בפנימיותם של ימי סגולה אלה, המלאים עידוד, אור
וחיות – ניתן להפוך את הימים האלה לששון
ולשמחה, גם בגשמיות ובפשטות.
ואין הדבר תלוי אלא בנו.
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מהימים של "אור וחיות נפשנו" עוברים היישר לימים שבהם אור הנפש הפך ללפיד אור גשמי אשר דלק שמונה ימים. הרוחניות נתנה את אותותיה בדבר המסמל לפעמים דווקא את משמני ושומני הגשמיות. ובשמן גשמי זה האירה ה"אש של מעלה" כביאורו הידוע של הרבי.

מאה שנים עברו מאז גילה הרבי הרש"ב נ"ע כי חג הגאולה י"ט בכסלו הוא "ראש השנה לחסידות". ואם כך הוא בכל שנה ושנה, הרי שלכבוד שנת המאה סידרו לנו גם תפאורה הולמת לראש השנה בדמותם של "ימים נוראים" וימי הרת עולם. מתקפת הטרור המזוויעה באה"ק בתחילת השבוע, ממחישה ומבליטה את הצורך בגאולה אמיתית ושלימה תיכף ומיד ממש; אפילו האדישים ביותר כבר זעקו "עד מתי!", ובאמת – עד מתי?!

אלא שגם אם התפאורה אינה לרוחנו, הרי ימים אלה הם ימי גאולה. אפילו ביחס לימי הדין של חודש תשרי, אשר במשך דורות כאילו הילכו אימים בחרב שלופה של "מי באש ומי במים" – באה תורת החסידות וגילתה אשר זהו רק הרובד החיצוני והנגלה, ואילו בפנימיותם עטויים ימים אלה הוד תפארה של "קבלת המלכות". כך הדבר גם ביי"ט כסלו, אשר גם אם התגלותו באה על רקע קטרוגים אשר "בכל דור ודור עומדים עלינו", הרי תמיד ובכל מצב יהא זה "יום בשורה", יום אשר פדה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו.

ואלה שזכו להתבשם בגלוי מזיו יום זה, מן האור והחיות, חייבים להעניק מתנה נפלאה זו לכל איש ישראל למגדול ועד קטן. ובשביל זה קיבלנו אנחנו את י"ט כסלו, כדי שנוכל להביא את האור והחיות בזמן שיזדקקו להם כל כך.

מהימים של "אור וחיות נפשנו" עוברים היישר לימים שבהם אור הנפש הפך ללפיד אור גשמי אשר דלק שמונה ימים. הרוחניות נתנה את אותותיה בדבר המסמל לפעמים דווקא את משמני ושומני הגשמיות. ובשמן גשמי זה האירה ה"אש של מעלה" כביאורו הידוע של הרבי.